

21. august 2015

I henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forespørgselsdebat om, hvordan indsættelsen af indhandlingsfartøjer med forarbejdning ombord ("produktionsskibe") kan fremmes, således at beskæftigelsen og udviklingen i fiskerierhvervet styrkes.

(Medlem af Inatsisartut, Jens Immanuel, Siumut)

I disse år udgør de landbaserede fiskeindustrianlæg, de muligheder der stilles til rådighed for fiskeriet, hvilket der ikke i og for sig er noget galt med og for de enkelte bosteder, er det ligeledes særdeles vigtigt, at have disse landanlæg til rådighed, idet det mange steder har været en mangelvare flere steder, hvilket da også har været diskuteret længe, samtidig med, at den evindelige diskussion også opstår hvergang, der er højsæson for fiskeriet og når der er indhandlet flere fisk end kapaciteten kan bære, så fabrikkerne må lukke, og den første tanke der altid falder os ind er da også, hvornår man nu har tænkt sig at udvide kapaciteten på landanlæggene.

Når vi kommer på disse tanker er der nogle ting vi glemmer; hvis vi udvider landanlæggenes kapacitet de enkelte lokale steder, så bliver der som hovedregel straks problemer omkring lokalstedets samlede el- og vandkapacitet og formåen, hvis man vil udvide det stedlige landanlægs kapacitet. Såfremt landanlæggets kapacitet skal udvides, vil dette straks indgå i de økonomiske prioriteringer der allerede er i gang og det betyder selvsagt, at der vil kunne gå meget lang tid før landanlæggets kapacitet kan udvides.

Nogle steder i landet er det således, at fisken opnår gode priser når den forlader landet, hvilket betyder at man stort set kun kan indhandle hellefisk, hvorved frysekapaciteten slet ikke kan følge med til de mængder, der reelt kunne have været indhandlet ved samtidig at satse på andre fiskearter. Såfremt fryselagerkapaciteten skal udvides, vil det betyde et øget elforbrug, hvilket vil gå hårdere udover de små bygder, hvis kapacitet i forvejen ikke er for stor, hvorfor det helt konkret vil være nødvendigt, at udvide elværket.

Det er derfor også et spørgsmål om, hvornår det vil være realistisk, at udvide kapaciteten på eksisterende landanlæg, idet vi mangler midler til investeringer, hvilket betyder, at selvom fabrikkernes ejere er interesserede i udvidelser af landanlæggenes kapacitet, så nytter det her ikke noget, at det er et samfundsmæssigt ansvar, hvis ikke de nødvendige økonomiske midler følger med til investeringerne, vil vi bare forhale processen, eller sagt med andre ord; nytter det ikke noget, at vi har tænkt os at tage på og vil udvide anorakken, der er blevet for lille, hvis vi ikke har råd til det.

I sådanne vigtige spørgsmål bør vi kunne løse problemerne hurtigere, hvor vi samtidig står overfor det problem, at vi også har brug for at skabe en bedre udnyttelse af de levende ressourcer i havet og dermed tage os mere af de fiskearter, der i dag slet ikke fiskes, men måske allerede egner sig kommercielt hertil, hvorfor det må være en pligt, at bane vejen for en bedre og mere bæredygtig udvikling indenfor fiskeriet.

Naturens gang ændres i disse år, samtidig med, at vore enorme havområder slet ikke udnyttes til forsøgsfiskeri, faktisk ved vi ikke engang nok om hvilke hemmeligheder vores enorme hav gemmer på, idet vi hele tiden kun arbejder ud fra et armslængdeprincip og dermed spænder ben for en udvikling, der ellers kunne sætte alting i gang.

Man bør kunne iværksætte produktionsskibe uden at spænde ben herfor, idet vi må påtænke, at et produktionsskib kan tilrettelægges som en naturlig appendix til landanlæggene, hvorved de fiskearter vi i dag ikke bruger skal kunne udnyttes.

Såfremt vi skal bane vejen for disse flydende fabriksanlæg, så vil det være nødvendigt, at skabe en række gode rammer for at komme af med alle de småproblemer, der opstår i kølvandet heraf.

For eksempel; Såfremt vi skal ud og leje os til de produktionsskibe, så skal skibene under Grønlandsk flag, hvilket vil tage noget tid at få ordnet. Her vil det være nødvendigt at finde nogle mere fleksible løsninger herpå og idet det vil være nødvendigt, at have disse produktionsskibe liggende i flere måneder, kunne man måske organisere dette på en anden måde. Man burde således kunne have en tilgang til de produktionsskibe, som er overvejende mere bæredygtig og som tager mere hensyn til vores økonomi.

Jeg mener tiden er moden til, at vi sluger nogle kameler og at vi må holde op med at spænde ben for hinanden; kort sagt er tiden inde til mere fleksible og rationelle løsningstiltag, der kan gavne vores samfundsøkonomi.

De erfaringer vi har i vort land, primært fra hellefiske fiskeriet viser, at der opstår nye arbejdspladser, når der kommer indhandlingsskibe til, samtidig med, at der på land også opstår nye produktionsmetoder, som vi slet ikke kender til, omkring udnyttelsen af filet, hoved og hale som dermed hver for sig, opstår som nye fiskeprodukter, som med indhandlingsskibenes fleksible bevægelighed ikke kræver særlige fragtruter og fragtskibe, men hvor man blot benytter sig af de nærmeste havne og dermed kan sende fiskeprodukterne videre med det samme. Da selvstyret gik i gang, indførte vi samtidig en nedregulering af bloktilskuddet, hvilket er i orden og var et ønske herfra landet. Vi må dog huske på, at hvis vi selv skal stå for alle investeringer, så mener jeg helt klart, at vi bør være mere fleksible omkring de sagsområder, hvor vi nødvendigvis skal have en forøget indtjening, for eksempel vil det være passende, at vi kunne blive så fleksible, at vi ikke skal igennem alle de samme ansøgningsprocedurer gang på gang, men gøre ordningen mere permanent, hvorfor jeg på dette grundlag fremstiller dette debatoplæg.

Jeg går selv ind for, at vi ikke bare snakker os ihjel uden at foretage os yderligere, derfor er det også mit ønske, at diskussionen vil pege i retning af, hvornår vi skal kunne regne med, at de produktionsskibe bliver en realitet, hvilket vil være nødvendigt at få et svar på fra de mennesker, der arbejder med vores lands vigtigste erhverv og ikke mindst af hensyn til de mennesker, der står for produktionen i dag.

Forslag til Inatsisartut udtalelse:

På baggrund af forespørgselsdebatten fremsætter jeg følgende forslag til Inatsisartutudtalelse:

“Inatsisartut opfordrer Naalakkersuisut til at fremme muligheden for indsættelse af produktionsskibe med (forarbejdning ombord) således, at beskæftigelsen og erhvervsudviklingen i fiskeriet fremadrettet styrkes.”